

פרשת שופטים

מקרא מסודר

הפטרת 'אנכי אנכי'

מקרא מסודר

פרשת שופטים

הברכה והקללה על ההרים
כותרת לחוקים ומשפטים

הרחקת עבודה זרה

איבוד האלילים וקביעת מקום העבודה
ביעור מסיתי עבודה זרה

מצוות קדושה

איסורי אכילה

מצוות הברכה

שנות מעשר ושמיטה

עניים ועבדים

בכור

מועדים

הפטרת ראה

נחמות ישעיה

שופטים ושוטרים

13	שופטים ושוטרים
13	אשרה ומצבה
14	לא תזבח בעל מום
14	משפט היחיד העובד אלהים אחרים
15	המשפט מן המקום

המלך

19	מצוות המלך
----	------------

הכהנים הלויים

21	לא יהיה להם נחלה
21	יהיה להם מתנות
22	כי יבא הלוי מאחד שעריך

נבואה

23	תועבות אסורות
23	לגוים קוסמים ולך נביא כאשר שאלת

ערי מקלט ודין הרוצח

27	הבדלת ערים והכנת דרך
27	דבר הרוצח אשר ינוס שמה
28	הוספת שלש ערים
29	רוצח במזיד
29	לא תסיג גבול רעך

עדים

31	ב' עדים
31	עדים זוממים

כי תצא למלחמה

33	לא תירא מהם
33	דברי הכהן
34	דברי השוטרים
35	קריאה לשלום
35	ערי העמים האלה
36	לא תשחית את עצה

כי ימצא חלל (עגלה ערופה)

39	כי ימצא חלל לא נודע מי הכהו
----	-----------------------------

נחמות ישעיה

שופטים ושופטים

13	שופטים ושופטים
13	נתנת שופטים
13	אזהרות המשפט
13	ברכת הצדק
13	אשרה ומצבה
13	לא תטע לך אשרה
13	לא תקים לך מצבה
14	לא תזבח בעל מום
14	משפט היחיד העובד אלהים אחרים
14	מציאת העובר
14	דין הדרישה
15	העונש - סקילה
15	מנין העדים
15	יד העדים בראשונה
15	סיום - ובערת הרע
15	המשפט מן המקום
15	כי יפלא
16	ועלית למקום לכהן ושופט
16	ועשית על פי דבריהם
16	עונש אשר לא ישמע
17	סיום - ובערת הרע והעם יראו

המלך

19	מצוות המלך
19	כי תאמר אשים עלי מלך
19	תשים מלך אשר יבחר יי
19	מקרב אחיך
19	לא ירבה לו
19	וכתב את משנה התורה הזאת
20	וקרא בו
20	לא ירום ולא יסוד
20	שכר אריכות מלכותו

הכהנים הלויים

21	לא יהיה להם נחלה
21	יהיה להם מתנות

21	מזובחי זבח
21	ראשיות
21	הטעם
22	כי יבא הלוי מאחד שעריך

נבואה

23	תועבות אסורות
23	לא תעשה
23	הטעם
23	לגוים קוסמים ולך נביא כאשר שאלת
23	הגוים ישמעו למעוננים
24	נביא יקים לך ותשמעו אליו
24	שאלתך בחורב
24	דברי ה'
24	עונש אשר לא ישמע לנביא
24	נביא המדבר אשר לא צויתני
25	שאלה: איך נדע
25	תשובה

ערי מקלט ודין הרוצח

27	הבדלת עדים והכנת דרך
27	ג' ערי מקלט
27	דבר הרוצח אשר ינוס שמה
27	המכה בבלי דעת ואינו שונא
27	הבא ביער
28	טעם הערים
28	הוספת שלש ערים
28	הרחבת הגבול
28	תוסוף ג' ערים
28	טעם
29	רוצח במזיד
29	ונס לעיר מקלט
29	יותן ביד גואל הדם
29	סיוס - ובערת דם הנקי
29	לא תסיג גבול רעך

עדים

31	ב' עדים
----	---------

31	לא יקום עד אחד
31	ב' או ג' עדים
31	עדים זוממים
31	דין עד חמס
31	עונשו
31	סיום - ובערת הרע והנשואים יידאו
32	לא תחוס

כי תצא למלחמה

33	לא תירא מהם
33	כשתראה צבאם
33	לא תירא
33	דברי הכהן
33	הכהן: אל תיראו
34	דברי השוטרים
34	השבים מעורכי המלחמה
34	הירא ורך הלבב
34	פקידת שרי צבאות
35	קריאה לשלום
35	תקרא לשלום
35	אם שלום תענך
35	אם לא תשלים
35	ערי העמים האלה
35	כן תעשה לערים רחוקות
35	אבל עמים אלה
36	הטעם - שלא ילמדו אתכם לעשות כתועבותם
36	לא תשחית את עצה
36	לא תשחית עצה
36	עץ שלא מאכל תשחית

כי ימצא חלל (עגלה ערופה)

39	כי ימצא חלל לא נודע מי הכהו
39	המעשה
39	המצווה: עריפת העגלה
39	כפרת הכהנים
40	סיום - תבער דם הנקי

נחמות ישעיה

מצוות המשפט

וההנהגה

שופטים ושוטרים

שֹׁפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ
בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לִשְׁבֹּטֶיךָ
וְשֹׁפְטֹו אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צְדָק:
לֹא־תָטֶה מִשְׁפָּט
לֹא תִכּוֹר פָּנִים
וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד
כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹל עֵינֵי חֲכָמִים
וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים:
צְדָק צְדָק תִּרְדֹּף
לְמַעַן תַּחֲיֶה
וַיְרִשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

פרשת
שופטים
סדר טו
פרשה נז
(סתומה)

לֹא־תִטֶּע לָךְ אֲשֶׁרֶה כָּל־עֵץ
אֲצֵל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ:
וְלֹא־תִקִּים לָךְ מִצֵּבָה
אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

פרשה נח
(סתומה)

שופטים ושוטרים
נתינת שופטים

אזהרות המשפט
הטית משפט
הכרת פנים
לקיחת שוחד

ברכת הצדק
רדיפת הצדק
חיים
ירושת הארץ

אשרה ומצבה
לא תטע לך אשרה

אצל מזבח יי

לא תקים לך מצבה

שנאת יי

לא תזבח בעל
מום

לֹא-תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

פרשה נט
(סתומה)
פרק יז

שׁוֹר וְשֵׂה

אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם

כָּל דְּבַר רָע

כִּי תֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא:

תועבת יי

משפט היחיד
העובד אלהים
מציאת העובד
אחרים

כִּי-יִמְצֵא בְקִרְבְּךָ

פרשה ס
(סתומה)

בְּאֶחָד שְׂעִירֶיךָ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ

אִישׁ

או-אשה

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ

לְעֵבֵר בְּרִיתוֹ:

וְיָלַךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם

וְלִשְׂמֵשׁ

או לירח

או לְכָל-צְבָא הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי:

דין הדרישה

וְהִגִּדְתָּ לְךָ וּשְׁמַעַתָּ

וְדַרְשַׁתָּ הַיָּטֵב

וְהָיָה אִמַּת נְכוֹן הַדָּבָר

נְעִשְׂתָהּ הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל:

וְהוֹצֵאתָ
 אֶת־הָאִישׁ הַהוּא
 אֹרֶץ־הָאִשָּׁה הַהוּא
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַרַע הַזֶּה
 אֶל־שַׁעֲרֵיךָ
 אֶת־הָאִישׁ
 אֹרֶץ־הָאִשָּׁה
 וּסְקַלְתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ:
 עַל־פִּי |
 שְׁנַיִם עֵדִים
 אֹרֶץ־הָאִשָּׁה עֵדִים
 יוֹמַת הַמָּת
 לֹא יוֹמַת עַל־פִּי עַד אֶחָד:
 יַד הָעֵדִים תְּהִיָּה־בּוֹ בְּרֵאשִׁיטָה לְהַמִּיתוֹ
 וְיַד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרֵיטָה
 וּבְעֵרַת הַרַע מִקֶּרְבְּךָ:

מנין העדים
ב' או ג' עדים

לא עד א'
יד העדים בראשונה

סיום - ובערת הרע

המשפט מן
המקום
כי יפלא

כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט
 בֵּין־דָּם | לְדָם
 בֵּין־דִּין לְדִין
 וּבֵין נֶגַע לְנֶגַע
 דְּבָרֵי רִיבַת בְּשַׁעֲרֵיךָ

פרשה סא
(פתוחה)

ועלית למקום לכהן
ושופט

וְקָמַתְּ וְעָלִיתְּ
אֶל-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
וּבָאתְּ
אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
וְאֶל-הַשֹּׁפֵט
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הַהֵם
וְדַרְשְׁתְּ
וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט:

ויגידו לך
ועשית על פי דבריהם
ועשית ע"פ הדבר
שיגידו

וְעָשִׂיתְּ
עַל-פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ
מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

ושמרת לעשות
כאשר יודוך

וּשְׁמַרְתְּ לַעֲשׂוֹת
כְּכֹל אֲשֶׁר יִוָּדֵךְ:
עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִוָּדֵךְ
וְעַל-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ לְךָ

תעשה ע"פ התורה
והמשפט שיודוך

תַּעֲשֶׂה
לֹא תִסּוּר מִן-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יִגִּידוּ לְךָ
יָמִין וּשְׂמֹאל:

לא תסור מהדבר
שיגידו ימין ושמאל

עונש אשר לא ישמע

וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כַּזֶּה
לְבַלְתִּי שָׁמַע
אֶל-הַכֹּהֵן
הַעֲמִיד לְשֵׁרֵת שֵׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אוּ אֶל-הַשֹּׁפֵט

וּמַת הָאִישׁ הַהוּא

וּבְעֵרַת הָרֶעַ מִיִּשְׂרָאֵל:
וְכָל־הָעַם יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ
וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד:

מת

סיום - ובערת הרע
והעם יראו

המלך

מצוות המלך
כי תאמר אשים עלי
מלך

פרשה סב
(סתומה)
סדר טו

כִּי־תִבְאֵ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבְּתָהּ בָּהּ
וַאֲמַרְתָּ

אָשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ
כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָי:

תשים מלך אשר
יבחר יי

שׁוֹם תִּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ

מקרב אחיך

מִקְרֵב אַחִיךָ תִּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ
לֹא תִזְכֵּל לִתֵּת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי
אֲשֶׁר לֹא־אַחִיךָ הוּא:

לא נכרי

רֶק לֹא־יִרְבֶּה־לוֹ סוּסִים
וְלֹא־יָשׁוּב אֶת־הָעַם מִצְרִימָה

לא ירבה לו
סוסים

לְמַעַן הִרְבּוֹת סוּס
וַיַּהוֹה אָמַר לָכֶם

שישיב מצרימה

לֹא תִסְפּוּן לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה עוֹד:

נשים

וְלֹא יִרְבֶּה־לוֹ נָשִׁים

ויסור לבבו

וְלֹא יִסּוֹר לִבּוֹ

כסף וזהב

וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־לוֹ מְאֹד:

וכתב את משנה
התורה הזאת

וְהָיָה כְּשִׁבְתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ
וְכָתַב לוֹ

אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַל־סֵפֶר

מִלְפָּנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם:

וְהִיְתָה עִמּוֹ

וְקָרָא בּוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּו

לְמַעַן וּלְמַד

לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו

לְשֹׁמֵר

אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת

וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

לַעֲשׂוֹתָם:

לְבַלְתִּי רוּם־לִבּוֹ מֵאַחֵיו

וּלְבַלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יְמִין וּשְׂמֵאל

לְמַעַן יֵאָרֶיךָ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ

הוּא וּבָנָיו

בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל:

וקרא בו

ילמד ליראה

לשמור ולעשות

לא ירום ולא יסור

שכר אריכות מלכותו

הכהנים הלויים

לא יהיה להם
נחלה

לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לְוִי
חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל
אֲשֵׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכְלוּ:
וְנַחֲלָה לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ בְּקִרְבֵּי אָחָיו
יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לּוֹ:

פרשה סג
(סתומה)
פרק יח

אשי יי יאכלו

יי נחלתו

יהיה להם מתנות

וְזֶה יְהוּה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם

פרשה סד
(סתומה)

מזובחי זבח

מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבֶחַ
אֶם־שֹׂדֵד אֶם־שֹׁחַץ
וְנִתֵּן לַכֹּהֵן
הַזֶּרַע
וְהַלְחָוִים
וְהַקֶּבֶה:

זרוע

לחיים

קיבה

ראשיות

תבואה

גזיה

הטעם

רֵאשִׁית דְּגַנְךָ תִּירֹשְׁךָ וּצְהַרְדְּךָ
וְרֵאשִׁית גֹּז צֹאנֶךָ
תִּתֶנּוּ־לּוֹ:

כִּי בֹ בַחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שִׁבְטֶיךָ
לְעֹמֵד לְשֵׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה
הוּא וּבָנָיו

פְּלִי-הַיָּמִים:

וְכִי-יבֹא הַלֹּוִי

פרשה סה
(פתוחה)

מֵאֶחָד שְׁעָרֵי מְכַל-יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר-הוּא גֵר שָׁם

וּבֹא בְּכָל-אֹת נַפְשׁוֹ

אֶל-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר-יבְּחַר יְהוָה:

וְשִׁירַת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו

בְּכָל-אָחוּי הַלְוִיִּם

הַעֲמִידִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה:

חֶלֶק בְּחֶלֶק וְאָכְלוּ

לֶבֶד מִמִּכְרֵי עַל-הָאֲבוֹת:

כי יבא הלוי
מאחד שעריך
כי יבוא לוי למקום

ישרת ככל אחיו

חלק בחלק יאכלו

נבואה

פרשה 10
(סתומה)

כִּי אַתָּה בָּא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ

לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבַת הַגּוֹיִם הָהֵם:
לֹא־יִמָּצֵא בְךָ

מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ

קֶסֶם קְסָמִים

מְעוֹנָן

וּמְנַחֵשׁ

וּמְכַשֵּׁף:

וְחֹכֵר חֶכֶר

וְשֹׂאֵל אוֹב וְיִדְעוֹנֵי

וְדָרַשׁ אֶל־הַמֵּתִים:

כִּי־תוֹעֵבַת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים

וּבְגִלְלֵי הַתּוֹעֵבַת הָאֵלֹהִים

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ:

תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

כִּי | הַגּוֹיִם הָאֵלֹהִים

אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם

סדר טז

תועבות אסורות

לא תעשה

מעביר בנו ובתו באש

קוסם

מעונן

מנחש

מכשף

חובר

שואל אוב וידעוני

דורש למתים

הטעם

תועבת יי

בגללם הורישם יי

תמים תהיה

לגוים קוסמים
ולך נביא כאשר
שאלת
הגוים ישמעו
למעוננים

אֶל-מַעֲנַנִּים וְאֶל-קַסְמִים יִשְׁמְעוּ
וְאֵתָהּ לֹא כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

נְבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כְּמִנִּי
יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:

כָּל אֲשֶׁר-שָׁאֵלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּחֹרֵב
בְּנוֹם הַקְּהָל
לֵאמֹר

לֹא אֶסֶף לִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֶת-הָאִשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא-אֲרַאֶה עוֹד
וְלֹא אֲמוֹת:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו

הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:

נְבִיא אֶקִים לָהֶם מִקִּרְבֵּי אֲחֵיהֶם כְּמוֹךָ
וְנָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיו
וְדַבַּר אֱלֹהִים
אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶנּוּ:

וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דְּבָרֵי
אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשִׁמִּי
אֲנַכִּי אֲרִישׁ מֵעַמּוֹ:

אִךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזְיַד לְדַבֵּר דְּבַר בְּשִׁמִּי
אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדַבֵּר
וְאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים

נביא יקים לך
ותשמעו אליו

שאלתך בחורב

דברי ה'

עונש אשר לא ישמע
לנביא

נביא המדבר אשר
לא צויתני

ומת הנביא ההוא:

וכי תאמר בלבבך

איכה נדע את־הדבר אשר לא־דברו יהוה:

אשר ידבר הנביא בשם יהוה

ולא־יהוה הדבר ולא יבא

הוא הדבר אשר לא־דברו יהוה

בזדון דברו הנביא

לא תגור ממנו:

שאלה: איך נדע

תשובה

ערי מקלט ודין הרוצח

כִּי־יִכָּרֵית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־אֶרֶץ
וִירִשְׁתֶּם

וַיֵּשְׁבֶת בְּעָרֵיהֶם וּבְכַתְּיָהֶם:

שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לְךָ
בְּתוֹךְ אֶרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ:
תִּכְיֶז לְךָ הַדֶּרֶךְ

וּשְׁלֹשֶׁת אֶת־גְּבוּל אֶרֶץ
אֲשֶׁר יִנְחֹלְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ:

וְזֶה דְבַר הַרְצָח אֲשֶׁר־יָנוֹס שָׁמָּה וְחֵי

אֲשֶׁר יִכָּה אֶת־רֵעֵהוּ בְּבַי־דַּעַת
וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ מִתַּמַּל שְׂלֵשָׁם:

וְאֲשֶׁר יִבֵּא אֶת־רֵעֵהוּ בַּיַּעַר לַחֲטֹב עֵצִים
וְנִדְחָה יָדוֹ בַּגִּרְזֹן לְכַרֵּת הָעֵץ
וַיִּשָּׁל הַבְּרֹזֶל מִן־הָעֵץ
וּמִצָּא אֶת־רֵעֵהוּ וּמָת

הוּא יָנוֹס אֶל־אַחַת הָעָרִים־הָאֵלֶּה וְחֵי:

הבדלת ערים
והכנת דרך

פרשה סז
(סתומה)
פרק יט

ג' ערי מקלט

הכנת הדרך

דבר הרוצח אשר
ינוס שמה

המכה בבלי דעת
ואינו שונא

הבא ביער

טעם הערים
יכהו גואל הדם

פְּנֵי-יִרְדָּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרֹצֵחַ

כִּי-יִחַם לִכְבוֹ

וְהִשִּׁיגוּ

כִּי-יִרְבֶּה הַדָּרָךְ

וְהִכְהוּ נַפְשׁ

וְלֹא אֵין מִשְׁפַּט-מוֹת

כִּי לֹא שָׂנֵא הוּא לוֹ מִתְמוּל שְׁלִשׁוֹם:

עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצַוֶּה לֵאמֹר

שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ:

ואינו חייב

לכן תבדיל ערים

הוספת שלש
ערים
הרחבת הגבול

וְאִם-יִרְחֹיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-גְּבוּלְךָ

כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ

וְנָתַן לָךְ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר דִּבֶּר לְתֵת לְאַבְתָּיִךְ:

כִּי-תִשְׁמַר אֶת-כָּל-הַמְצִוָּה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ

אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם

לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו כָּל-הַיָּמִים

תוסף ג' ערים

וּיִסְפַּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה:

טעם

וְלֹא וְשָׁפַךְ דָּם נָקוּ בְּקִרְבֵי אֶרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה

וְהָיָה עִלְיָךְ דָּמִים:

וְכִי־יְהִיֶּה אִישׁ שֵׁנָא לְרַעְהוּ

פרשה סח
(פתוחה)

וְאָרַב לוֹ

וְקָם עָלָיו

וְהִכְהוּ נַפְשׁ

וּמֵת

וְנָס אֶל־אֶחָת הָעָרִים הָאֵל:

וְשִׁלְחוּ זִקְנֵי עִירָו

וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם

וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גַּאֵל הַדָּם

וּמֵת:

לֹא־תִחוּס עֵינֶךָ עָלָיו

וּבְעֵרַת דָּם־הַנֶּקֶוּ מִיִּשְׂרָאֵל

וְטוֹב לָךְ:

רוצח במזיד
ונס לעיר מקלט

יותן ביד גואל הדם

סיום - ובערת דם
הנקי

לֹא תִסִּיג גְבוּל רַעַךְ

פרשה סט
(סתומה)

אֲשֶׁר גְּבֹלוּ רֵאשִׁינִים

בְּנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל

בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ:

לא תסיג גבול
רעך

עדים

ב' עדים
לא יקום עד אחד

לֹא-יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ
לְכָל-עוֹן וְלְכָל-חַטָּאת
בְּכָל-חַטָּא אֲשֶׁר יַחֲטֵא

פרשה ע
(סתומה)

ב' או ג' עדים

עַל-פִּי | שְׁנֵי עֵדִים
או עַל-פִּי שְׁלֹשֶׁה-עֵדִים יָקוּם דְּבָר:

עדים זוממים
דין עד חמס
מעשה העדות

כִּי-יָקוּם עַד-חֲמֵס בְּאִישׁ
לְעֹנֹת בּוֹ סָרָה:

עמידה לפני השופט

וְעִמְדוּ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לָהֶם הָרִיב

לִפְנֵי יְהוָה

לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים

אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם:

דרישת השופטים

וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַטֵּב

וְהִנֵּה עַד-שָׁקֵר הָעֵד

שָׁקֵר עָנָה בְּאֲחִיו:

עונשו

וְעִשִּׂיתֶם לוֹ

כְּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֲחִיו

סיום - ובערת הרע
והנשארים ייראו

וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ:

וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ

וְלֹא יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדְּבַר הַרְעֵה הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ:

וְלֹא תַחֲוֶס עֵינֶיךָ

נַפְשׁ בְּנַפְשׁ

עֵינַי בְּעֵינַי

שֵׁן בְּשֵׁן

יָד בְּיָד

רֵגֶל בְּרֵגֶל:

לא תחוס

כי תצא למלחמה

פרשה עא
(סתומה)
פרק כ

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ

וּרְאִיתָ

סוֹס וְרֶכֶב

עִם רֶב מִמֶּךָ

לֹא תִירָא מֵהֶם

כִּי־יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ

הַמַּעֲלֶדֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם:

וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֱלֹהֵי־הַמִּלְחָמָה

וְנָגַשׁ הַכֹּהֵן וְדַבֵּר אֶל־הָעָם:

וַאֲמַר אֱלֹהִים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

אַתֶּם קָרְבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם

אֶל־יְרֵד לְבַבְכֶם

אֶל־תִּירָאוּ

וְאֶל־תַּחֲפוּזוּ

וְאֶל־תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם:

כִּי יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם הַהַלֵּךְ עִמָּכֶם

לְהַלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם

לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם:

לא תירא מהם
כשתראה צבאם

לא תירא

יי המוציאך ממצרים
עמך

דברי הכהן

הכהן: אל תיראו

יי עמכם

וּדְבַר הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר

מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־חֲדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ

וְלֹךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ

פְּנֵי־יָמֹת בְּמִלְחָמָה

וְאִישׁ אַחֵר וְחֲנָכְנוּ:

וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע פְּרִים וְלֹא חָלְלוֹ

וְלֹךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ

פְּנֵי־יָמֹת בְּמִלְחָמָה

וְאִישׁ אַחֵר וְחָלְלוּ:

וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקַחָהּ

וְלֹךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ

פְּנֵי־יָמֹת בְּמִלְחָמָה

וְאִישׁ אַחֵר וְקִחְנָהּ:

וְיִסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ

מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרָךְ הַלֵּב

וְלֹךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ

וְלֹא יִמַּס אֶת־לֵבָב אַחֵיו בְּלִבָּנוּ:

וְהָיָה כִּכְלַת הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם

וּפְקֻדוֹ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֵאשׁ הָעָם:

דברי השוטרים

השבים מעורכי המלחמה בנה בית חדש

נטע כרם

ארש אשה

הירא ורך הלבב

פקודת שרי צבאות

קריאה לשלום
תקרא לשלום

כִּי-תִקְרַב אֶל-עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ
וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם:

פרשה עב
(סתומה)
סדר יז

אם שלום תענד

וְהָיָה אִם-שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ וּפְתַחְהָ לָךְ

וְהָיָה כָּל-הָעָם הַנִּמְצָא-בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַסַּ וְעִבְדוּךָ:

יהיו למס
אם לא תשלים

וְאִם-לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ

וַעֲשֵׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה

וְצָרְתָ עָלֶיהָ:

וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ

וְהִכִּיתָ אֶת-כָּל-זְכוּרָהּ לְפִי-חָרֶב:

הכאת כל זכר

הנשים והשלל

רַק

הַנְּשִׁים

וְהַטָּף

וְהַבְּהֵמָה

וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעִיר

כָּל-שְׁלָלָהּ תָּבוּ לָךְ

וְאָבַלְתָּ אֶת-שְׁלָל אִיבֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ:

ערי העמים
האלה
כן תעשה לערים
רחוקות

כִּן תַּעֲשֶׂה לְכָל-הָעָרִים הָרְחֹקֹת מִמֶּךָ מֵאֵד

אֲשֶׁר לֹא-מֵעָרֵי הַגּוֹיִם-הָאֵלֶּה הֵנָּה:

אבל עמים אלה

רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה

לֹא תַחִיהַ כָּל־נִשְׁמָה:

כִּי־הַחֲרָם תַּחְרִימֶם

הַחַתִּי

וְהָאֲמֹרִי

הַכְּנַעֲנִי

וְהַפְּרָזִי

הַחִוִּי

וְהַיְבוּסִי

כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת

כְּכֹל תּוֹעֲבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם

וַחֲטֹאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כִּי־תִצְוֶה אֶל־עֵוִר יָמִים רַבִּים

יִהְיֶה לְךָ עֲלֵיהֶם לְתַפְשָׂה

לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָה לְגִדּוֹחַ עֲלִיו גְּרֹזִין

כִּי מִמֵּנּוּ תֹאכַל

וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבָא מִפְּנֵיךְ בְּמִצְוֶה:

רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּרְעַע כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא

אֵתוֹ תִשְׁחִית וְכִרְתָּ

וּבְנֵית מִצְוֶה

עַל־הָעֵוִר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה

עַד רִדְתָּה:

לא תחיה נשמה

החרימם

הטעם - שלא ילמדו אתכם לעשות כתועבותם

לא תשחית את עצה

פרשה עג (סתומה)

לא תשחית עצה

עץ שלא מאכל תשחית

בניית מצוה

מצוות המשפט וההנהגה • כי תצא למלחמה

כי ימצא חלל (עגלה ערופה)

כִּי-יִמְצָא חֲלָל

בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ

נֶפֶל בַּשָּׂדֶה

לֹא נֹדַע מִי הִכָּהוּ:

וַיֵּצְאוּ זִקְנֵיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ

וַמְדוּרוֹ אֶל-הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֲלָל:

וְהָיָה הָעִיר הַקְּרִיבָה אֶל-הַחֲלָל

וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא עֲגֹלַת בָּקָר

אֲשֶׁר לֹא-עֵבֵד בָּהּ

אֲשֶׁר לֹא-מִשְׁכָּה בָּעַל:

וְהוֹרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת-הָעֲגֹלָה

אֶל-נַחַל אֵיתָן

אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ

וְלֹא יִזְרַע

וְעִרְפוּ-שֵׁם אֶת-הָעֲגֹלָה בַּנַּחַל:

וּנְגִשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לוי

כִּי בָּם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשִׁרְתּוֹ

וּלְכַרְךָ בְּשֵׁם יְהוָה

כי ימצא חלל לא
נודע מי הכהו
המעשה

פרשה עד
(פתוחה)
פרק כא

המצווה: עריפת
העגלה
מדידה

לקיחת עגלה

הורדת עגלה

כפרת הכהנים
רחיצת הכהנים
והזקנים

מצוות המשפט וההנהגה • כי ימצא חלל (עגלה ערופה)

וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל־רִיב וְכָל־נִגְעַ:
וְכָל זָקֵנוּ הָעִיר הַהוּא הַקְּרִיבִים אֶל־הַחֵלֶל
יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחֵל:
וְעֵנוּ וְאַמְרוּ

כתיב
שפכה

וְדִינוּ לֹא שִׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַזֶּה
וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ:
כִּפֹּר לְעַמֶּד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּרִיתָ יְהוָה
וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם:

וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ
כִּי־תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:

אמירה

ונכפר

סיום - תבער דם הנקי

דברים • פרשת שופטים • פרק כא

הפטרת שופטים

נחמות ישעיה

פרשה סתומה

אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם
מִי־אֵת וְתִירָאִי מֵאֲנוּשׁ יָמוּת
וְתִשְׁכַּח יְהוָה עֲשׂוֹךְ
נֹטָה שָׁמַיִם
וְתִפְחֹד תַּמִּיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֶמֶת הַמִּצִּיק
כַּאֲשֶׁר פּוֹנֵן לַהֲשָׁחִית
וְאִיָּה חֶמֶת הַמִּצִּיק:
מִהָר צַעָה לַהֲפַתַּח
וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת
וְאֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
רַגַע הַיּוֹם
יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוּ:
וְאִשֶׁם דְּבָרֶיךָ בְּפִיךָ
לִנְטַע שָׁמַיִם
וְלֵאמֹר לְצִוּוֹן עַמִּי־אֲתָה:

פרשה סתומה

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי
קוֹמִי יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר שְׁתִית מִיַד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֶמֶתוֹ
אֶת־קַבְעַת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה שְׁתִית מִצִּית:
אִין־מִנְהַל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יִלְדָה
וְאִין מַחְזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גְּדֹלָה:
שְׁתִים הִנֵּה קִרְאתֶיךָ
מִי יָנוּד לֶךְ

הַשֹּׁד וְהַשָּׂבָר וְהַרְעָב וְהַחֲרָב מִי אֲנַחֲמֶךָ:

בְּנֹדָה עַלְפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת כְּתוּא מִכְמַר

הַמְּלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גְּעַרְתָּ אֱלֹהֶיךָ:

לִכֵּן שָׁמְעוּ־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכַרְתָּ וְלֹא מִיִּין:

פרשה פתוחה

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְאֵלֵהֶיךָ יִרְיֵב עֲמוֹ

הִנֵּה לִקְחֹתִי מִיָּדְךָ אֶת־כּוֹס הַתְּרַעֲלָה

אֶת־קַבְעֶת כּוֹס חֲמַתִּי לֹא־תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָה עוֹד:

וּשְׁמַתִּיָּה בְּיַד־מוֹגֵדְךָ

אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשְׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבְרָה

וּתְשִׁימִי כְּאַרְזֵי גֹדֶד וּכְחֻזֵן לַעֲבָרִים:

עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֲזָד צִיּוֹן

לְבָשִׁי | בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ

כִּי לֹא יוֹסִיף וּבֹא־בְךָ עוֹד עַל־וְטָמֵא:

הַתְּנַעֲרוּ מֵעַפְרֵי קוֹמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם

הַתְּפַתְּחוּ הַתְּפַתְּחִי מוֹסְרֵי צִוְאֲךָ שְׁבִיָּה בַת־צִיּוֹן:

פרשה סתומה

כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה

חֲנַם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגְאָלוּ:

פרשה סתומה

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

מִצְרִים יִרְד־עַמִּי בְּרֹאשְׁנָה לְגוֹר שָׁם

וְאֲשׁוּר בְּאַפִּס עֲשִׂקוּ:

וַעֲתָה מֵה־לִי־פֹה נֹאֵם־יְהוָה

כִּי־לִקַּח עַמִּי חֲנָם מִשְׁלוֹ וְהִילִילוּ נֹאֵם־יְהוָה

וּתְמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנְאֵץ:

לִכֵּן יִדַע עַמִּי שְׁמִי

לִכֵּן בְּיוֹם הַהוּא

כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הַנְּנִי:

פרשה סתומה

מִה־נָּאוּ עַל־הַהָרִים רְגְלֵי מְבַשֵּׂר

מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם

מְבַשֵּׂר טוֹב

מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה

אָמַר לְצִיּוֹן

מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ:

קוֹל צְפִידָּךְ נִשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו וְרַנְּנוּ

כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן:

פְּצַחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חֲרֻבֹת יְרוּשָׁלַם

כִּי־נַחַם יְהוָה עַמּוֹ גְּאֹל יְרוּשָׁלַם:

חֲשַׁף יְהוָה אֶת־זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם

וְרָאוּ כָּל־אֶפְסוֹ־אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:

פרשה סתומה

טָמְא אֶל־תִּגְעוּ

סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשֵּׁם

הִבְרֹו נִשְׂאוּ כְּלֵי יְהוָה:

צְאוּ מִתּוֹכָהּ

וּבְמַנּוּסָה לֹא תִלְכּוּן

כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצְאוּ

וּמֵאִסְפָּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי־הִלַּךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה

